

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obo/17/2019
Identifikačné číslo spisu: 6010200700
Dátum vydania rozhodnutia: 22.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6010200700.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a členiek JUDr. Jany Hullovej a Mgr. Soni Pekarčíkovej, v spore žalobkyne Aramis Real Estate SE, Navrátilova 666/7, Nové Město, Praha, Česká republika, IČO: 087 98 991, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. AŽALTOVIČ & PARTNERS s.r.o., Pred poľom 1652, Trenčín, proti žalovanému Mgr. Róbertovi Antalovi, Kláry Jarunkovej 2, Banská Bystrica, správcovi konkurznej podstaty úpadcu LIGAREX, a.s., so sídlom SNP 10/106, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 00 73 74, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 52Cbi/3/2010-214 z 30. septembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd p o k r a č u j e v konaní so spoločnosťou Aramis Real Estate SE, Navrátilova 666/7, Nové Město, Praha, Česká republika, IČO: 087 98 991 namiesto pôvodnej žalobkyne spoločnosti REALITY - OBCHODNÁ, a.s. Bánovce nad Bebravou, IČO: 36 347 493.
- II. Odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 52Cbi/3/2010-214 z 30. septembra 2019 p o t v r d z u j e .
- III. Žalovanému proti žalobkyňi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 52Cbi/3/2010-214 z 30. septembra 2019 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala, aby žalovaný vylúčil zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu jednak plynovú prípojku pre kotolňu, inventárne číslo 00600319, ktorá je vedená cez pozemky parc. č. XX/X, XX/X, XX/X až XX/X, XX - XX, XX/X - XX/XX, XX/XX, XX/X, XXX - XXX, všetky zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX kat. úz. O. a ďalej oplotenie závodu inventárne číslo 0060229, pozostávajúce z plotu z pletiva, plotu z plechu, plotu z kovových profilov a z plotu murovaného, ktoré je vedené cez parc. č. XX/X, XX/X, XX/X až XX/X, XX - XX, XX/X - XX/XX, XX/XX, XX/X, XXX - XXX, všetky evidované v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX kat. úz. O. a ktoré sú bližšie opísané v znaleckom posudku č. 113/2006, vyhotovenom znalcom T.. M. O.. Súčasne žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku poukázal na predpoklady, za splnenia ktorých môže súd vyhovieť žalobe o vylúčenie vecí zo súpisu majetku z konkurznej podstaty a to, že vec bola správcom konkurznej podstaty príslušného úpadcu zapísaná do súpisu majetku konkurznej podstaty, žaloba je podaná osobou odlišnou od úpadcu, žalovaným je správca konkurznej podstaty, v dobe, keď súd rozhoduje o vylúčení vecí, trvajú účinky konkurzu a vec je naďalej zapísaná v konkurznej podstate (teda nebola v medziobdobí zo súpisu majetku konkurznej podstaty vylúčená správcom), osoba, ktorá sa domáha vylúčenia vecí zo súpisu preukázala nielen to, že vec nemala byť do súpisu zaradená, ale i to, že jej svedčí právo, ktoré vylučovalo zaradenie vecí do súpisu majetku konkurznej podstaty. Súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7C/132/2010-457 z 23. januára 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 10Co/256/2014-496 z 30. decembra 2014, ktorým súd zamietol žalobu okrem iného v časti, ktorou sa M. V. (pôvodný žalobca v predmetnom konaní) domáhal proti správcovi konkurznej podstaty úpadcu ako žalovanému 1/ (v predmetnom konaní žalovaný) a spoločnosti ALMAR spol. s r. o. Prešov ako žalovanému 2/ určenia vlastníckeho práva a vydania okrem iného aj vecí, ktoré sú predmetom vylučovacej žaloby, a to plynovej prípojky, evidovanej pod inventárnym číslom 00600319 a oplotenia pozemkov, evidovaných pod inventárnym číslom 0060229. V súvislosti s tým súd prvej inštancie poukázal na závery Okresného súdu Liptovský Mikuláš, ako aj Krajského súdu v Žiline, vyjadrené v odôvodnení ich rozhodnutí, ktoré konania priamo súvisia s predmetným konaním o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, a to najmä ohľadom tvrdení žalobcu, že veci, vylúčenia ktorých sa domáha, sú príslušenstvom vecí hlavnej, resp. súčasťou hlavnej veci. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predmet sporu nespĺňa ani definíčné znaky fyzickej, technickej, či funkčnej neoddeliteľnosti, keď základným predpokladom prevodu príslušenstva na inú osobu s hlavnou vecou je vyjadrenie vôle toto príslušenstvo previesť, čo v danom prípade nebolo preukázané. Ďalej súd prvej inštancie vyslovil názor, že ak Okresný súd Liptovský Mikuláš v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/132/2010 dospel k záveru, že žalobca M. V. nie je vlastníkom predmetných vecí, nemohol určiť vo výroku rozsudku vlastnícke právo, a preto nezostávalo iné, ako žalobu v časti zamietnuť. Nakoľko otázka vlastníckeho práva M. V. (pôvodného žalobcu v tomto konaní) bola vyriešená vo výroku rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 7C/132/2010-457 z 23. januára 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 10Co/256/2014-496 z 30. decembra 2014, súd prvej inštancie konštatoval, že nebolo jeho povinnosťou opätovne sa zaoberať otázkou jeho vlastníckeho práva k identickým veciam, vylúčenia ktorých sa z konkurznej podstaty predmetnou žalobou pôvodne M. V. (následne spoločnosť REALITY - OBCHODNÁ a.s.) domáhal. Poukázal na názor, ktorý vyslovil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v zrušujúcom uznesení č. k. 1Obo/11/2018-183 zo dňa 17. apríla 2019, že závery uvedených rozsudkov sú záväzné pre súdy aj v konaniach, v ktorých vystupujú právni nástupcovia osôb, ktoré boli účastníkmi právoplatne skončeného konania. So zreteľom na uvedené súd prvej inštancie uzavrel, že žalobkyňa nepreukázala, že veci, vylúčenia ktorých sa domáha, nemali byť do súpisu zaradené, lebo jej prináleží právo vylučujúce ich zaradenie do súpisu. Napokon súd prvej inštancie konštatoval, že na tomto závere nič nemenia ani kúpne zmluvy, predložené žalobkyňou na pojednávaní dňa 9. apríla 2018, keď ich súd prvej inštancie považoval za účelové a nehodnoverné. Pri hodnotení dôveryhodnosti zmlúv, ktoré mali byť, vzhľadom na ich obsah, uzatvorené dňa 31. decembra 2005, vychádzal súd prvej inštancie aj z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7C/132/2010-457 zo dňa 23. januára 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 10Co/256/2014-496 zo dňa 30. decembra 2014, v ktorom súdy skonštatovali, že žalobca (M. V.) nepreukázal vlastnícke právo k predmetu sporu, ktorý ani minimálnym spôsobom nebol vymedzený v kúpnej zmluve, pričom sa uvedené vzťahuje aj na právnych predchodcov žalobcu, keďže nadobúdacie tituly, počnúc uznesením o schválení príklepu na dražbe nehnuteľností neobsahovali vymedzený predmet sporu. Súd prvej inštancie poukázal aj na výpoveď žalovaného na pojednávaní, ktorý tiež označil predložené zmluvy z 31. decembra 2005 za nedôveryhodné, nakoľko ich pôvodný žalobca, M. V., nepripojil ani k vylučovacej žalobe, ktorú podal na Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 25. augusta 2010, ani ich v žalobe žiadnym spôsobom nespomínal a odvolával sa len na kúpnu zmluvu zo dňa 24. októbra 2006 a týmito zmluvami nepreukazoval svoje právo ani v konaní o určenie vlastníckeho práva vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Súd prvej inštancie konštatoval, že M. V. síce nebol účastníkom týchto kúpnych zmlúv, ale zdôraznil, že za všetky zmluvné strany tieto zmluvy podpísal. So zreteľom na uvedené, označil súd prvej inštancie až dňa 9. apríla 2018 predložené kúpne zmluvy zo dňa 31. decembra 2005 za účelové a nepovažoval ich za dôveryhodný dôkaz. Zmluvy

z 31. decembra 2005 označil aj za bezvýznamné a to z dôvodu, že predmetné veci nezískala ani žalobkyňa, ani jej právni predchodcovia v exekúcii, preto ich nemohli nadobudnúť ani žiadnymi následnými zmluvami. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 261 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a skutočnosť, že v konaní úspešný žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil.

3. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa (ďalej aj „odvolateľka“) z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP, navrhujúc ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolateľka konštatovala, že aj keď sa prejednávajúca vec týka subjektu odlišného od žalobcu v konaní vedenom pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš v spojení s konaním pred Krajským súdom v Žiline, Krajský súd v Banskej Bystrici nekriticky a v plnom rozsahu prevzal argumentáciu súdov použitú v odôvodneniach ich meritórnych rozhodnutí. Zdôraznila, že žalobkyňa, teda spoločnosť REALITY - OBCHODNÁ, a.s. je iným hmotnoprávnym subjektom ako žalobca v odkazovaných konaniach, predkladala dôkazy Miroslavom Dokupilom neuplatnené a nikdy neodvodzovala svoje vlastnícke právo od M. V. a preto bolo potrebné posúdiť otázku jej vlastníckeho práva bez ohľadu na súdom vyslovený právny stav u M. V. v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Poukázala na rozdiely v prejednávanej veci, keď v už spomínanom konaní si súd neosvojil argumentáciu M. V., že príslušenstvo hlavnej veci zdieľa jej osud, avšak v danom prípade bol preukázaný prevod príslušenstva kúpnu zmluvou uzatvorenou medzi REALITY, a.s. a REALITY - HOTELS, a.s. dňa 31. decembra 2005 a kúpnu zmluvou uzatvorenou medzi REALITY - HOTELS, a.s. a REALITY - OBCHODNÁ, a.s. dňa 31. decembra 2005. Zdôraznila, že predmetom kúpnych zmlúv bol prevod vlastníckeho práva k príslušenstvu nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností vedeným Okresným úradom Liptovský Mikuláš a to na LV č. XXXX kat. úz. O., pričom samotné nehnuteľnosti boli prevedené samostatnými kúpny zmluvami, ktorých uzatvorenie časovo predchádzalo uzatvoreniu kúpnych zmlúv ohľadom príslušenstva. Za nesprávne označila odvolateľka závery súdu prvej inštancie, keď tento vyvodil bezvýznamnosť kúpnych zmlúv z toho, že predmetné veci nezískala žalobkyňa a ani jej právni predchodcovia v exekúcii, a to z dôvodu, že obchodná spoločnosť REALITY, a.s. nadobudla nehnuteľnosti ako vydražiteľ pri exekučnom výkone rozhodnutia predajom nehnuteľností v dražbe a túto vec previedla kúpnu zmluvou zo dňa 31. decembra 2005 uzatvorenou s REALITY - HOTELS, a.s. a následne vlastníctvo k nim nadobudla žalobkyňa. Vyslovila domnienku, že M. V. tieto zmluvy do konania vedeného pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš a Krajským súdom v Žiline nepredložil zrejme z dôvodu, že nepreukazovali nadobudnutie príslušenstva ním, ako kupujúcim, nakoľko nebol účastníkom uvedených právnych vzťahov. Napokon uviedla, že v uzatvorených kúpnych zmluvách chýbala špecifikácia príslušenstva nehnuteľností, i keď vôľou zmluvných strán bolo previesť aj príslušenstvo dotknutých nehnuteľností, a preto v krátkom časovom odstupe kontrahenti revidovali vzniknutý nedostatok uzatvorením zmlúv z 31. decembra 2005. Rozhodnutie označila aj za arbitrárne a nepreskúmateľné pre nedostatočné a nezrozumiteľné odôvodnenie.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu označil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny z dôvodov už v konaní uvádzaných. Opätovne konštatoval, že ak by zmluvy neboli účelovo vyrobené, boli by podľa jeho názoru predložené či už v konaní o určenie vlastníckeho práva alebo už skôr v predmetnom konaní. Rozhodnutie označil za dostatočne odôvodnené, nakoľko sa v ňom podľa jeho názoru nachádza dostatočné vysvetlenie z akých skutočností súd vychádzal pri rozhodovaní a prečo rozhodol tak, ako rozhodol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „odvolací súd“) po prejednaní odvolania v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených (ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd po preštudovaní spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, správne vyhodnotil vykonané dôkazy a vec posúdil správne aj po právnej stránke a to z dôvodov

uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku, s ktorými sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožnil a považuje za nehospodárne ich opätovne uvádzať a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom odvolateľky, ktorá označila odôvodnenie napadnutého rozsudku za arbitrárne a nepreskúmateľné pre nedostatočné a nezrozumiteľné odôvodnenie. Arbitrárnosť a zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí všeobecných súdov je najčastejšie daná rozporom súvislosti ich právnych argumentov a skutkových okolností prejednávaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, k svojim záverom dospel na základe riadne vykonaného dokazovania a dostatočne zisteného skutkového stavu. Náležite vysvetlil, prečo žalobkyňou, v priebehu konania, a to až dňa 9. apríla 2018, predložené kúpne zmluvy uzatvorené dňa 31. decembra 2005, nepovažoval za dôkaz preukazujúci nad akúkoľvek pochybnosť nadobudnutie vlastníckeho práva žalobkyňou k plynovej prípojke ako aj k oplateniu areálu závodu. Podrobne opísal akými úvahami sa pri posudzovaní hodnovernosti kúpnych zmlúv zo dňa 31. decembra 2005 riadil, súvislosť medzi uvedenými zmluvami a existenciou skôr uzatvorených kúpnych zmlúv a to aj s ohľadom na okolnosti súvisiace s uzatváraním zmlúv, keď za všetky zmluvné strany konal jeden a ten istý človek M. V. Súd ďalej zohľadnil aj štádium konania, v ktorom boli zmluvy predložené napriek ich uzatvoreniu už v roku 2005. So zreteľom na uvedené odvolací súd uzatvára, že napadnuté rozhodnutie spĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia rozsudku a námietku žalobkyne o jeho arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti nepovažoval za dôvodnú.

9. Odvolateľka preukazovala nadobudnutie vlastníckeho práva k veciam, vylúčenia ktorých zo súpisu konkurznej podstaty sa domáha, z kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 31. decembra 2005 medzi REALITY, a.s. Trenčín a REALITY - HOTELS, a.s. Trenčín a následne toho istého dňa uzatvorenej kúpnej zmluvy medzi REALITY - HOTELS, a.s. Trenčín a REALITY - OBCHODNÁ, a.s. Trenčín. Odvolací súd prisvedčil súdu prvej inštancie, keď uvedené kúpne zmluvy nepovažoval za dôkaz, preukazujúci bez akýchkoľvek pochybností vlastnícke právo žalobkyne k plynovej prípojke ako aj k oplateniu areálu závodu. Je pravdou, že žalobu pôvodne podal M. V., teda subjekt odlišný od odvolateľky. M. V. je však tou osobou, ktorý v mene odvolateľky, ako kupujúcej, podpísal dňa 31. decembra 2005 kúpnu zmluvu, na základe ktorej mala odvolateľka nadobudnúť vlastnícke právo okrem iného k plynovej prípojke a oplateniu areálu závodu. Odvolací súd potom považoval za nanajvýš nepravdepodobné, aby ten istý M. V., napriek vedomosti o obsahu tejto kúpnej zmluvy, keďže ju za odvolateľku podpísal, a teda nutnosti previesť vlastnícke právo aj k príslušenstvu samostatnou zmluvou, podal vo svojom mene žalobu, ktorou sa domáha vylúčenia identickej plynovej prípojky pre kotolňu a identického oplatenia areálu závodu, vyvodzujúc svoje vlastnícke právo z toho, že príslušenstvo (hlavnej) veci zdieľa jej osud ak účastníci zmluvy nedohodnú inak, navyše, ak samotná odvolateľka uvádza v odvolaní, že zmluvy boli dňa 31. decembra 2005 uzatvorené práve z dôvodu, že bolo zistené, že v kúpnych zmluvách chýbala špecifikácia príslušenstva nehnuteľností, teda za účelom revidovania vzniknutého nedostatku. Z obsahu rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7C/132/2010-457 z 23. januára 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 10Co/256/2014-496 z 30. decembra 2014 vyplýva, že obdobne argumentoval M. V. ako žalobca aj v tomto konaní. Je pravda, ako uvádza odvolateľka v odvolaní, že žalobkyňa nederivovala svoje vlastnícke právo od M. V., ale odvolací súd považoval za správne, keď súd prvej inštancie pri posudzovaní vierohodnosti kúpnych zmlúv z 31. decembra 2005, zohľadnil konanie M. V. a to nielen pri uzatváraní jednotlivých zmlúv, či už v jeho mene alebo v mene jednotlivých spoločností, ale aj v jednotlivých súdnych konaniach a stotožnil sa s jeho záverom, že kúpne zmluvy z 31. decembra 2005 nepovažoval za vierohodný dôkaz.

10. Odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP priznal žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. Podľa § 64 CSP, ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd

rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

12. Z výpisu Obchodného registra vedeného Okresným súdom Trenčín oddiel: Sa, vložka č. 10768/R odvolací súd zistil, že žalobkyňa bola dňa 4. februára 2020 vymazaná z obchodného registra, nakoľko premiestnila svoje sídlo do Českej republiky, kde bola dňa 20. decembra 2019 zapísaná pod obchodným menom REALITY - OBCHODNÍ, a.s. so sídlom Navrátilova 666/7, Nové Město, Praha 1, IČO: 087 98 991. Z výpisu z obchodného registra vedeného Městským soudem v Praze, oddíl H, vložka č. 2329 odvolací súd zistil, že uvedená spoločnosť zmenila obchodné meno a právnu formu na Aramis Real Estate SE, evropská společnost, skutečnost' která byla zapísaná do obchodného registra dňom 27. februárom 2020. So zreteľom na uvedené odvolací súd podľa § 64 v spojení s § 378 ods. 1 CSP rozhodol, že bude v konaní pokračovať s týmto právnym nástupcom.

13. Rozsudok prijal odvolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je dovolanie prípustné (§ 420 CSP), ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Oprávneným subjektom na podanie dovolania je strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 v spojení s § 424 CSP).

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia veci (§ 432 CSP).

Podľa § 429 SCP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.